

Estrena absoluta de dos cicles de cançó lírica catalana de Lluís Sintes

Imatge de Lluís Sintes durant un recital al MEAM, acompanyat al piano per Pau Damià Riera

El baríton menorquí Lluís Sintes protagonitzarà l'estrena absoluta de dos cicles inèdits de cançó lírica catalana amb poemes d'ell mateix, *Quan silenciós romanguí el meu sospir* i *Les estacions*, musicats per Carles Gumí. Serà el proper dissabte, 5 de novembre, a l'església adventista de Barcelona (carrer del Comte d'Urgell, 133, baixos) a les 19 h, amb el pianista acompanyant Pau Damià Riera i el rapsode Daniel Bosch i Queralt, que recitarà els poemes abans de ser cantats.

El cicle *Quan silenciós romanguí el meu sospir*, amb tres cançons: "Enyor", "Partida" i "Gràcia", és una obra que "tant en l'àmbit poètic com en el musical, convida a la reflexió i està pensada en uns paràmetres d'emocionalitat interior", explica Lluís Sintes. Amb una "temàtica totalment adient a les dates de Tots Sants", els poemes evocuen la mort dels avantpassats i éssers estimats i "el lloc on reposen els maonesos, Gràcia, una ermita i un lloc força espiritual", diu Sintes.

Per la seva banda, el cicle *Les estacions* consta de cinc cançons: "Primavera", "Belleza salvatge", "Ferit de tardor", "Hivern" i "Ja és primavera!", i va ser compost aquest estiu passat; presenta la teoria del baríton de "donar idea cíclica al fet de les estacions, hi falta el recomençament per donar la volta real al cicle de la vida. Per tant, l'obra acaba amb el renaixement d'una nova primavera".

Segons Lluís Sintes, "els dos cicles s'allunyen de ser pretensiosos i, tot i ser una música i una poesia prou treballades, dona com a resultat una colpidora senzillesa, i en això radica precisament el seu encant." Respecte de la música de Carles Gumí, "el compositor s'ha allunyat de atonalitats, ja anacròniques, i ha dotat els texts d'una noble riquesa harmònica que no fan sinó revestir i reforçar la idea dels poemes, ja de per si prou eloqüent". Les cançons es presenten "a to de baríton-mezzosoprano, i així seran estrenades. Però ja estem treballant per transportar-les a les veus agudes." Els poemes han estat escrits en català

estàndard, “no en menorquí, tot i que les referències a l’illa de Menorca en alguns moments són clares”, explica el cantant.

El baríton menorquí respon algunes preguntes per contextualitzar aquesta estrena.

-Des de quan conrea la seva faceta literària?

-Fa molts anys vaig començar a escriure, pel simple motiu d’omplir espais lliures i alliberar el cor i el cervell, momentàniament, del món del cant i la interpretació. Pura higiene mental. Alguns poemes, efectivament, han acabat essent musicats com a havanera o cançó popular, algunes vegades per compositors de música marinera, i d’altres per mi mateix.

-Quina obra destacaria?

-Quant a cançó lírica catalana, tinc l’orgull de ser l’autor de la lletra del cicle *La flor del cirerer*, amb música de Jesús Rodríguez Picó, que vaig estrenar jo mateix l’any 2008 a Tòquio, en un concert de música catalana i japonesa.

-Els poemes d’aquests cicles de cançó que ara estrenarà, ¿han estat escrits expressament per esdevenir cançons?

-En el cas de *Quan silenciós romanguí el meu sospir*, han estat creats amb la idea de convertir-se en cançó. No així en el cas de *Les estacions*, on vaig reunir un grupet de poemes ja sorgits abans, alguns recollits en el meu primer llibre, *Pecat venial*.

-Com va sorgir la col·laboració amb Carles Gumí? Ja havien col·laborat abans?

-Amb Carles Gumí ens uneix una gran amistat d’anys. Musicalment hem col·laborat moltes vegades: als concerts al Paraninf de la Universitat de Barcelona, a la Universitat Catalana d’Estiu al Conflent, o reinterpretant el *Miserere* de Benet Andreu que vaig rescatar de l’oblit fa pocs anys. El Carles, també, va retocar un cicle seu amb texts d’Espriu i el va adaptar a la meua veu, bo i afegint-hi una nova cançó. Aquest cicle, que ja vaig estrenar fa un parell d’anys, serà interpretat ara com a complement del concert.

-¿Les partitures estan publicades? ¿Hi ha el projecte d’enregistrar les cançons?

-Les cançons no estan publicades, encara ningú no les coneix; la presentació serà total i absoluta. I les enregistrarem. En principi valorem fer-ne una difusió en format digital, a les plataformes de la xarxa. Potser més endavant ens plantejaríem la possibilitat de treure’n la còpia física.

-Com definiria el format del concert? ¿Havia col·laborat alguna vegada amb Daniel Bosch?

-Començarà com un acte acadèmic, amb explicació de les obres per part dels dos creadors, i continuarà el concert, en què interpretarem les peces, a més d’una primera part amb obres de la compositora andorrana Natàlia Solà i obra d’Espriu. D’altra banda, la participació d’en Daniel Bosch és totalment innovadora. Ell és un gran recitador que s’ha dedicat al teatre amateur i penso que la seva participació, recitant els poemes abans de cada peça, enriqueirà el contingut i el farà encara més creïble i intel·ligible.

-La seva dedicació a rescatar, conservar, interpretar i crear patrimoni líric català, a quina motivació personal respon?

-Això no ho sabria explicar ben bé... És quelcom que porto a la sang, m’ho demana el cos i hi gaudeixo moltíssim. Altres vegades ja he manifestat que no vull passar pel món de la música professional només com un intèrpret, sinó que em fa gràcia fer-hi feina, i no per donar-me mèrit. Sóc feliç si sento algú altre interpretant el que jo he desempolsat o escrit.

Com indica Sintès, la primera part del concert serà dedicada a Salvador Espriu, amb el cicle *Quatre cançons de la roda del temps*, amb música de Carles Gumí, i a la compositora Natàlia Solà, de la qual el baríton interpretarà un grup de cançons. El concert és de lliure accés, però s’hi proposa una taquilla inversa.